

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, Bulev. Regele Ferdinand No. 5.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lovi deopotrivă în jidanul parazitar și în Românul necinstit
și înstrăinat.”

Împare sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — Lei 200
Pentru în. titl. și fabrici — Lei 500

Autorii să ației noastre.

Sunt cunoscuți de noi toți. Li știm, dar duhul cel rău și tatăl lor ne-a paralizat par'că orice voință, orice simț de demnitate. Ei, cleveitorii, bufnițele și corbii națiunii noastre; ei, vreo 3 milioane de vagabonzi ai pământului scăpați la noi, după ce cătușesc tot ce bruma am putut scoate cu munca noastră din darurile acestei gliei străbune, în fața ne batjocuresc, călcă în picioare datini, credințe, obiceiuri; și după ce, ca niște mișei răbdăm să ne desbrace de toată podoaba sufletească și materială a ființei noastre, ca popor, în propria noastră Patrie, mai suferim a fi mințiți cu nerușinare și huliți în fața celorlalte nemuri, primind numele de popor crud, sângeros, sălbatic și mâncător de alte națiuni; mai înapoi decât orice vîetate sălbatică din Africa sau Asia. Așa reclamă ne fac, după ce în răbdăm să ne jupoale și carnea de pe noi. Da, noi suntem nevrednici să mai purtăm numele strămoșilor noștri, când 14 milioane de români, ne lăsăm toată averea țării pradă acestor paraziți și pe deasupra să ne mai și batjocorească în fața lumii. Am arătat cu cifre cum băncile și cămătarii jidovi să acesc și sugrumă întreaga noastră pătură țărănească și astăzi vin cu o nouă mătură a spuselor mele, adăugând niște cazuri publicate în „Universul” din 22 Iulie a. c. Și câte nu sunt de-alungul și de-alături țării! Păcat însă, că statul nu are timp să le caute, deși, afirm cu toată convingerea mea, că numai din amenzi pe cari statul în baza legilor existente — avem doar atâtea și de tot felul — ar trebui să le aplice acestor mii și mii de contrabandiști și jefuitori ai avutului public, în mai puțin de un an s'ar încasa nu sute de milioane, ci miliarde. Dar se revin.

Inchinare!..

de: Vintilă Petrescu-Vrancea.

Falnic Rege-al țării mele, șoim viteaz, și bun și mare,
Cei care-au luptat cu moartea, și-au fost stîncă la hotare;
Cei de-o lege... cei d'un suflet, și d'o singură simțire,
Cari au întregit moșia, și-au pus lumea în ultimire,
Cari au sîngerat pe câmpuri, și pe dealuri și poene,
Și-au rămas bătrîni și gârbovi, și cu lacrimile 'ngene;
Cei, cu mușcături de gloanțe, fără mâini, fără de picioare,
Și acei fără de lumina razelor strălucitoare,
Care-și duc amara viață, doar în plîns și doar în jale,
Se prostern și se închină, în... fața Măriei Tale!..

Iată-Te întors acasă, Doamne... pentru totdeauna;
A venit vremea frumoasă, care-a risipit, furtuna,
Și Români, de pretutindeni, Ți-au ieșit cu flori în cale:
În mijlocul lor, d'apururi-i, sufletul Măriei Tale!

Bine ai venit Tu Rege, și viteaz al Țării mele;
Noi Te știm... noi... Te cunoaștem... Te-am văzut în vremuri grele;
Iar ca mâini, de-o fi nevoe, Te-om vedea iar la hotară:
Vom muri Mărie Doamne... pentru Tine... pentru Țară!..

Cămătarii ca să frusteze și statul, adică să nu plătească nici dările legale, țin două rânduri de registre: pentru ei și pentru fisc. În cele pentru stat nu trec decât operațiuni imaginare din cari să se vadă, că nu au venit. Este cazul firmei „Olimpus din Mediaș (cu procuristul-director Fritz Zimmermann și ajutor contabilul Rudolf Stoof) căreia descoperindu-se registrele adevărate, s'a constatat, că a înșelat statul cu Lei 2 440 916.— Și acum mă întreb, oare numai aceștia operează astfel? Dece nu se controlează atunci orice societate; și de ce administratorii financiari mențin în serviciu funcționari, cari au misiunea de a impune și cari în loc să impună pentru stat, impun pantru ei? De ce nu se legează controlul averilor funcționarilor publici? Sunt destule cazuri, când unii din 3 sau 5000 lei leață, își țin nevestele numai în blănuri scumpe, trăesc în lux și fac cheltuieli, ce reclamă un venit, nu de 3 sau 5000 Lei, ci de

zece ori mai mare. Va să zică își fac lor un venit anual de 3 sau 400 000 Lei, iar statului o pagubă de 3 sau 4 milioane. Diferința între ce încasează acești funcționari și ce ar trebui să meargă la stat, rămâne la patronul excroc. Acesta încasează camătă ce distruge pe împrumutat, se sustrage și dela plata impozitului către stat, împrumută pe urmă „câștigul” știut numai de el, la neamuri și la prieteni ce nu au nici o garanție și sfârșește prin a da faliment, ca să nenorociască și pe depunătorii ce i-au încredințat micile lor economii. De ex. Banca jidovească tot din Mediaș, unde conducătorii jidan: Ludvig Heilper, Deutsch, Pollak, Adler... cari au împărțit între ei și la neamuri apropiate, suma de Lei 17 milioane, încasând pe deasupra bine-nțeleș și lefuri și comisioane grase; ca apoi dând faliment să nenorociască pe creștinii depozenți (români, sași și unguri) prin faptul că ei directorii și neamurile n'au nici o avere din care să se despăgubească. Soția lui

Heilper are o casă de 2 sau 300.000 Lei, dar datorează numai ea 920.000 Lei. Și tot ne mai mirăm cum își fac jidanii milioane, așa dintr'odată, când românii noștri mor de foame!

Tot în legătură cu camăta i-s'a prezentat d-lui V. Cădere, delegat al guvernului cu cercetările din Bucovina, un cont dela o bancă de acolo, din care se vede, că din 32 000 Lei împrumutați în Decembrie 1928, în Martie 1930, adică după 15 luni s'au făcut 122 000 Lei, cari s'au și plătit. Deci nu 30 la sută, cât socoteam eu, nici 120 cum am mai auzit, ci 225 la sută pe an! Așa, că de mai sunt multe cazuri de acestea — ceea ce ar trebui anchetat cu severitate — nu mult le trebuie cămătarilor până ne dau gata. Și tot noi suntem acuzați ca asupritori, că tolerăm progromuri, ceea ce n'a existat nici când în țara noastră, că... punem în primejdie viața acestor mai tâlhari decât tâlharii de drumul mare. Departe de noi și de firea poporului nostru, gândul de a recurge la acte de răsbunare mișeliască. Suntem mult mai nobili. Și dacă se simte cineva primejduit este că singur se primejduiește. A cauza altora mulți foame și ție belșug, prin mijloace ascunse; și când acești mulți descopăr fapta ta, tot ei sunt oare vinovați, că mănâți de cea din urmă forță a foamei: vor lovi și îți smulg ție înapoi, pâinea lor? Noi răbdăm prea mult. Răbdăm până și „protestul” mai marilor jidovi, către M. S. Regele și către celelalte popoare, în care cer să fie exterminați toți acei fii ai brazei românești, cari se arată nemulțumiți și nu se învoesc, ca poporul românesc să fie jefuit și pe mai departe de „neamul ales.” O leghova, nu te gîndești, că acei, cari încă pot să rabde, într-o bună zi, pot face praf și pulbere din tronul tău de aur, zidit cu munca și din punga noastră!

Batjocură.

Ce zarvă anul trecut. Ce mai scandal de anunțuri ou litere de o șchioapă, care îți răpeau timpul pentru a-ți spune că la cutare dată „Miss România” va pleca în America la Galveston.

Dar de un lucru nu mă pot dumeri căci și anul ăsta a fost aleasă o fică de român la titlu de „Miss România”, dar nu se mai vede pentru aceasta, atenția de care s'a bucurat aleasa de anul trecut, care a purtat tricoul nostru românesc peste Ocean.

Afise mari nu mai anunță data plecării la Galveston și nici un ziar nu mai vorbește de aleasa anului acestuia.

Concursul de frumusețe nu m'a interesat

Dar anul trecut precis la 1 Maiu am fost electrizat: ziarul „Curentul” vorbește despre concursurile de frumusețe prin dl. Nichifor Crainic.

Am bănuț numai decât că la mijloc este o mîrdărie, căci era și logic la o așa ocazie sentimentele bestiale să profite de terenul liber spre a se manifesta

D-l Nichifor Crainic apăsa vehement pe creion, spunând că concursul de frumusețe sub președinția unui Domn Ministru a luat sfârșit cu un viol săvârșit de însuși organizatorul cu o fetișcană — după cum spune dl. Crainic — aproape slută de titlu de regina frumuseței românești. Dl. Nichifor Crainic cerea interzicerea concursurilor ca fiind adevărate cuibare de răspîndirea prostituției.

Am stat resemnat și pîndiam „Curentul”, doar poate voiu mai auzi glasul d-lui Nichifor Crainic.

Dar a amuțit.

Nu asta, însă, m'a făcut pe mine acum să scriu.

În articolul d-lui Nichifor Crainic nu s'a precizat din ce listă spurcată făcea parte acel organizator mîrșav, al concursului.

Și întreb: Nu cumva o fi jidov?

Și apoi dacă așa o fi, apoi nu e păcat — că de rușine numai vorbesc — de scumpul nostru sânge și frumosul nume de român, vîlăstare de romani ai lui Traian și dăclii lui Decebal, să fie batjocurit de un maramoiu?

Voi români, mîndri de al vostru nume,

ați adormit și vă lăsați batjocuriți și jefuiți de maramoiu lași și spurcați.

După ce această odioasă listă, înfierată cu semnul trădării și al hoției, roade ca lăcustele bunul nostru, apoi a găsit prilejul să batjocurească trupurile ficelor române.

Tot ceea ce juriul de anul trecut a crezut că întrușipează frumusețea românească, tot ceea ce a fost admirat în țară și peste hotare, a fost batjocurit de un jidan, care a crezut — sub amenințări ce aveau să facă ca titlu de Miss România să numai concureze peste Ocean la titlu mondial și deci să rămână o nulitate — că e de dreptul lui, cel jidovesc să se înfrupteze din divinitatea feciorească și să atenteze în mod satir și criminal la podoaba celei alese, ca apoi el ca erou satiric al listei jidovești, iar biata aleasă deposedată de tot ce avea mai scump pe lume și cu orizontul deschis și fără nici o piedică să meargă să reprezinte frumusețea românească peste Ocean, unde bineînțeleș miliardarii americani știaau să profite de belșugul de carne frumoasă, venită pe pământul lor din toate unghiurile globului.

Am văzut-o și eu pe aceea ce a repre-

zentat în America frumusețea românească. Era însoțită de câțiva parteneri, ca să nu se certe, pesemne, adoratorii.

Păi de, aveau și pentru ce...

Am văzut-o pe scenă, în oraș, în gară, am mers în același tren cu ea și să spun drept atunci m'am convins de articolul d-lui Nichifor Crainic.

Ochii ei nu erau naivi și nu mai erau umbriți de castitatea feciorească.

Însoțitorii ei erau jidanii, cari îl exploatau în mod rușinos frumusețea și titlul cucerit.

Dar timpul s'a scurs, iar violul jidovului mîrșav și-a pierdut conturul în vîltoarea sgomotoasă a vieții.

Iacă anul 1930.

Jidovul revine și organizează din nou concursul de frumusețe, avînd ca țintă un punct principal ascuns violul. Un Rasputin modern al României, un jidov din lista mult dăunătoare.

Se alege o altă frumusețe; o studentă de astă dată.

Dar spre deziluzia jidovului, ce nepotrivire față de anul trecut, căci porumbul de pe foc al jidovului îl furase altul mai înainte.

PRIMEJDIA CAMETEI.

IN LUMINA CIFRELOR

După cum de mai multe ori am arătat în această gazetă ravagiile pe cari le face camăta în averea acestei răbdătoare țări, astăzi când am putut culege niște date mai recente în această privință, cred că îmi fac o imperioasă datorie față de frații mei, prezentând aci adevărul prin cifre; accentuând, că dacă nu se iau nici acum măsuri urgente pentru valorificarea produselor țărănești și contra cămătarilor, ogorul va reacționa, după cum a și început în satele din Bucovina. Este aceasta o problemă foarte mare și arzătoare și văd că cei mai mulți și azi îi dau un sens cu totul opus celui adevărat. Principalul e însă, deocamdată, că satele au început reacțiunea. Camăta le distruge. Înăfășez aci niște socoteli simple, pe cari oricine le poate verifica și se poate convinge de adevărul lor.

S'a socotit, că întreaga datorie ce apasă asupra agriculturii în momentul de față este de 60 miliarde Lei și nu de 40 cum arătau cu o altă ocazie. În ce privește camăta am socotit în mediu 30 la sută la această datorie, deoarece chiar dacă se iau pe loc curea 25% cu celelalte cheltuieli, timbre, cambii, comisioane, etc. trece și peste 30%; plus apoi tâlhăriile destul de frecvente de 10 Lei la sută pe lună, ceea ce face 120% pe an. În sfârșit cu 30% la 60 miliarde avem într'un an alte 18 miliarde camătă. Adăogați la capital, vom avea la sfârșitul anului 78 miliarde.

Presupunând acum, că acești agricultori timp de 10 ani de aci încolo, din tot ce produc ei, nu pot decât să-și satisfacă micile lor nevoi, neputând plăti nici măcar camețile la această enormă datorie — ceea ce cu actualele prețuri la cereale este tot ce se poate — camăta ucigătoare, ce an cu an mărește datoria, producând și ea camătă, urcă datoria la fantastica sumă de 840 miliarde Lei socotind cu 30% net. Astfel la sfârșitul fiecăruia din următorii 10 ani, datoria ar fi:

La 1930 Lei	78 — miliarde
" 1931 "	100'40 "
" 1932 "	134'50 "
" 1933 "	174'88 "
" 1934 "	227'34 "
" 1935 "	295'54 "

În ce cor de hui dueli a fost primită alceastă Miss de studențimea din Iași. Ce hui dueli a primit în diferite săli unde jidovul a trimis-o, ca sub masca de a o vedea publicul, ei să se recompenseze gras din fructu-entree-ului.

Dar rușinea autografelor în schimbul sumei de 20 Lei de care numai un jidov e capabil.

Cu ce alai era anunțată sosirea ei, ca apoi, după o prezentare puțin grandioasă în public pe scenă, să se găsească unul ca într'un budoar sumptuos să desmerde și să se scalde în beția și parfumul sânilor ei moi de mult — lămâi stricate — iar după plecare, acela să spună: „Bună fătă”.

Asta-i descrierea laconică dar fidelă a a-celeia ce poartă astăzi titlu de „Miss România”.

Așteptam și de astă dată apariția urmei creionului d-lui Nichifor Crainic să răznească prin „Curentul” cum de data asta s'a terfelit titlul de Regina Frumuseții Românești.

O murdărie, căci de nu ar fi fost murdărie la mijloc studenții din Iași și din alte părți nu-i făceau primirea așa de frumoasă, mai rău ca la o cocotă.

Dar nimeni nu mai vorbea, nici în „Curentul”, nici aiurea.

Jidovul nu a mai anunțat pompuos, ba chiar de loc, dacă nu mă înșel și chiar dacă,

" 1936 "	384'20 "
" 1937 "	499'46 "
" 1938 "	649'30 "
" 1939 "	844'09 "

Când dobânda nu s'ar adăoga la capital, la datoria de 60 miliarde, camăta de 18 miliarde anual, ar face în 10 ani 180 miliarde; plus capitalul dă o sumă de 240 miliarde. Făcând acum scăderea din 844 miliarde ne rămâne 604 miliarde, ce reprezintă numai camăta după camătă. Va să zică această dobândă la dobândă este ceea ce distruge, deoarece la 60 miliarde în 10 ani este de 600 miliarde, ceea ce repartizat în mod egal pe fiecare an, ne dă 60 miliarde, deci încăodată datoria. Adică vezi și zici 60 de miliarde și în realitate sunt 120 miliarde.

Și după evaluarea făcută pe prețurile de azi, ar urma ca pe cele aproape un milion de vagoane de cereale, cât am avea de exportat în acest an, să primim circa 15 miliarde Lei. Și aceasta acum, când putem zice, că avem cea mai frumoasă și bogată recoltă. Ei bine. Socotind iarăși, că timp de 10 ani, vom avea iarăși o recoltă din care să exportăm în mediu câte 15 miliarde anual — ceea ce nu este de crezut — situația datoriei până în ajunul anului 1940 ar fi următoarea:

La 1930 Lei	63 — miliarde
" 1931 "	66'90 "
" 1932 "	71'97 "
" 1933 "	78'56 "
" 1934 "	86'13 "
" 1935 "	96'97 "
" 1936 "	111'06 "
" 1937 "	129'38 "
" 1938 "	153'19 "
" 1939 "	184'15 "

Așa dar, în cel mai fericit caz, admițând timp de 10 ani un export în fiecare an de cel puțin 15 miliarde, datoria țărănească abia vom putea-o face să nu treacă de 184 miliarde Lei, adică de 3 ori cât este astăzi. Ce bine ne așteaptă!

Realitatea e însă mult mai crudă. După experiența anilor trecuți și a faptelor vizibile din prezent, oricine poate să vadă, că chiar de s'ar exporta cereale de 15 miliarde Lei, acești bani nu revin agriculturii, ci intermediarilor și celorlalți exploatare

ai comerțului sau mai bine zis ai traficului de cereale și deci nu vor servi micilor plugari, deoarece aceștia, e lucru cert, că cu toată recolta, au ajuns să nu poată plăti nici camețile, ci să le capitalizeze la infinit. Și ca să evidențiez mai bine ce însemnează această dobândă la dobândă, fiind vorba de cele 60 miliarde Lei datorie, din care timp de 10 ani numai această camătă după camătă face 600 miliarde, împărțind la 15 miliarde, valoarea totală a exportului nostru de cereale dintr'un an bun, ca țară eminentemente agricolă, vedem că ne trebuiesc 40 de ani sau 40 de recolte bune, ca să plătim numai dobânda la dobândă.

Continuând astfel și adăogând la datoria agricolă de 60 miliarde încă atâta a celorlalte categorii sociale și făcând aceleași calcule, din datoria actuală de 120 miliarde, peste 10 ani vom avea 1680 miliarde, adică mai mult chiar de cât reprezintă valoarea averii întregii țări.

Tot din calculele de mai sus raportând cele 840 miliarde la 60 miliarde dobândă la dobândă, constatăm, că un miliard după 10 ani devine 14 miliarde, adică recolta unui an merge numai ca dobândă la dobândă. Și cu toate acestea mai umblăm după alte împrumuturi!

Cred nimerită aci și o expunere a modului cum operează bancherii, ruinând atât partea producătoare din țară, în speță agricultura, cât și pe micii capitaliști: depunători sau mici acționari. Băncile se știe, că sunt niște asociații de capitaliști. Ele adună capitalul dela cine îl are și îl dă acelor cari nu îl au și sunt nevoiți să-l procure, servindu-le ca instrument de producție. (Acuma, d-n păcate servește la consumațiune). Micii capitaliști, acționarii sau deponenții, primesc dividendă și niște dobânzi ne-nsemnate, iar împrumutații plătesc enormele dobânzi de cari fierbe lumea, în clipa de față. Diferența dintre aceasta, o încasează ei, bancherii. Și cum e o tactică specifică lor, adică jidanilor, căci ei conduc băncile, micii capitaliști dând numai capitalul, înghițit pe urmă de capitaliștii mai mari, bancherii ruinează pe deoparte pe producătorul agricol cu dobânzile scandaloase ce i-le ia, iar pe de altă parte ruinează și

pe micii acționari și depunători, prin faptul, că din principiu, după ce angajează băncile lor mici, în afaceri cu persoane fără răspundere sau cu băncile lor mari — pierderea fiind dinainte știută — băncile lor mari înghiț pe cele mici, cari silite atunci se declară în stare de faliment. Acționarii și depunătorii își pierd banii și avuții lor, iar ei — conducătorii — nu au ce pierde, luându-și cu vârf și îndesat partea întreagă.

Și acum când știm, că Banca Marmorosch Blank reprezintă forul central al bancherilor dela noi, răspândiți în toată țara și cari speculează toată munca noastră, vreau să arat cetitorilor, că într'adevăr suntem vaca de muls a acestor bancheri fără patrie și fără țară, cari în cel mai scurt timp, prin puterea capitalului pe care au știut să-l smulgă dela noi, vor pune Țara la licitație și ne vom trezi goi pușcă și de răsul tuturor popoarelor.

Mă refer iarăși la socoteala făcută. Avem 60 miliarde datorie agricolă. Prin urmare băncile dacă nu plătim această sumă, peste 10 ani ne vor executa pentru 840 miliarde, pe cari îi vor încasa vânzând averile împrumutaților. Pe dealtă parte, tot acestea bănci, după ordinele dela „centre” vor împărți cele 840 miliarde Lei membrilor consiliilor de administrație, așa că patronii vor încasa plăți grase, își vor mări averile personale din țară sau străinătate, vor păpa și capitalul micilor producători, cauzând falimentul băncilor mici și pe mai lăsa pe drumuri și pe acei mici slujbași cu totul exploatați și la discreția lor. Va să zică el, cămătarul jidan distruge și pe acel care îi încredințează produsul său de muncă spre fructificare și pe acel nevoiaș silit a se împrumuta la el. Las la aprecierea cititorilor aceste adevăruri. Cifrele vorbesc dela sine; iar cine anume sunt acești cămătari o știe toată lumea. Sunt jidanii! Și ori cât s'ar strădui cineva să acopere acest adevăr, nu va putea. Atunci mai adaog: Problema jidovească e singura problemă de rezolvat și cu dânsa deodată și dela sine se va rezolva și creditul agricol și camăta și toate relele de care suferă economia noastră națională.

București, 1930.

Dimitrie Oniță.
Licențiat al Academiei Comerciale.

apoi față de anul trecut rămâne o nuli-tate, plecarea Miss-ei Românești peste Ocean.

A fost tras pe sfoară de data asta. N'a putut să se înfrupteze din fruntea mâncării Venise târziu, alt hoțoman l'a exorcat.

Jidanii ne sug, jidanii își bat joc de fi-cele țării noastre, ne terfelesc demnitatea și numele, ca să fim calificați de străini ca un popor destrăbălat moralice-te.

Românul iarăși doarme!!

Se simte nevoia să se cânte marșul lui Mureșeanu, dar de data asta contra jidovilor distrugători.

Suntem de plâns, trebuie să căutăm gor-nistul salvator.

Buruiana afulisită trebuie desrădăcinată, arsă, iar cenușa pusă în bătaia vântului spre a o împrăști pe alte meleaguri.

Nu mai merge! Trebuie să le pregătim hâr-tie pentru pașapoarte.

Iar noi până atunci cerem să se interzică pe viitor jidovului satir de a mai organiza concurs de frumusețe unde s'a năvălit a-și căuta satisfacția plăcerilor bestiale spre ru-șinea numelui și a neamului românesc.

Iar voi fideilor rămâne luați aminte cele de mai sus, că concursul de frumusețe e tot una cu șantanul.

...dar cu credința în reușita sfintei noastre cauze!

Ion Tichir.

M A M A

O! mamă, bună mamă! Ce ticălos mă simt,
Acum când cunosc viața, cu toate ale ei,
Când văd că toate 'n lume ne 'nșală și ne mint,
Când am văzut noroiul în suflet de femei!...

Când am plecat, o! mamă, duceam părerea în mine
Că toate ce născut-au și au crescut copii,
Sunt mame-adevărâte, — sunt mame ca și tine,
Sunt mamele cântate 'n-atâtea poezii!...

O, mamă!... Azi îmi iartă rădăcitoru-mi gând!
Am fost călău cu tine... un criminal am fost...
Ascultă-mi pocăința; mă reîntorc plângând...
Mă lasă iar la pieptu-ți, — copil fără de rost...

Pe cât mi-aduc aminte, din câte-mi povesteai,
Tu m'ai născut la clacă, având secera 'n mână,
Muncind peste putere-ți, ca să avem mâlai...
— C'asa e pentru unii, viața: — o păgând!

Ai secerat grâul având un bici la spate,
Pân' ce-ai căzut sleită pe negrul mușuroi...
...Și-o tufă de răchită ce sta mai la o parte,
Mi-a fost cel dintâi leagăn, — pribeaga din zdvoi...

Bulgari criminali

Pentru a se dovedi bestialitatea bulgarilor față de Români și procedura de neînțeles a unor autorități față de călăit de erl reproducem din „Universul” următorul articol:

Un caz grav la Bazargic

— Bulgarii arestați de jandarmi că au măcelărit pe soldații români răniți în 1916, sunt puși în libertate—

Bazargic, 21 Iulie

În luna Septembrie 1916, cu ocazia retragerii armatei române punctul Carapelii, asidzi Stejarul, cavaleria bulgară urmărind retragerea trupelor române, un mare număr de soldați români, răniți de focul artileriei dușmane, s'au ascuns prin lanurile și viile din marginea șoselei, ca să nu cadă în mâinile armatei bulgare.

Mulți din acești răniți în imposibilitate de a se apăra, fiind descoperiți de populația bulgară a comunelor învecinate cu șoseaua, au fost loviți cu coase, topoare, lopeți și ciomege și maltratați în mod îngrozitor.

O mare parte din acești soldați, victime ale datoriei către patrie, au fost îngropați de vii de bulgari.

Printre localitățile din acest județ, unde bulgarii au călcat în picioare și ultimul rest de omenie și demnitate creștinească, iar bravii noștri ostași au fost masacrați până la unul, se pomenește și astăzi cu groaza de Ceamurlia mare, Ceamurlia mică, Osman-Ńacă, Arabagi, Caramurat, Stejarul, Denicler, Carasalar și Ezibei.

Astfel în această din urmă localitate, s'a descoperit în vara anului trecut un cimitir clandestin cu cadavre de ofițeri și soldați români, oribili maltratați și desfigurați de populația bulgară și asupra cărora s'au mai găsit monede și resturi de uniforme românești.

Și astăzi încă, după atâția ani, es la iveală aceste atrocități, cari condamnă definitiv poporul, ce a fost capabil să le comită.

Un denunț, al unui român macedonean, Zecu Cristu, actualmente primarul comunei Ceamurlia, a anunțat pe șeful postului de jandarmi, că au dovezi, că mai mulți locuitori bulgari din acea comună, au la activul lor o multime de crime și atrocități, comise în toamna anului 1916.

Astfel numeroși ofițeri și soldați români, răniți și rămași în urma frontului, au fost chinuți și omorâți de locuitorii Colu Mincef, Mitu Stoianof, Danef Stoianof, Gheorghe Marinof, și Zem Stamatef, din comuna Ceamurlia.

Unul dintre aceștia, Colu Mincef, a fost chiar primarul comunei Ceamurlia până la Iulie a. c., deși se știe că este unul dintre cei mai periculoși iredentiști bulgari.

Așa se explică de ce numeroase reclamațiuni ale locuitorilor români au fost pierdute și distruse de primăria comunei Ceamurlia și încă denunțatorii erau pedepsiți de acest rimar.

Înaintați legați și sub o puternică escortă legiunii de jandarmi din Bazargic, d. căpitan Romeo Ambrus, comandantul legiunii a înaintat prin adresa cu nr. 4768 din 6 Iulie 1930 împreună cu actele dresate, parchetului de Caliacra.

Or, cu toate declarațiile acestor asasini, ei recunosc cele făcute și afirmă singuri că au omorât soldații români răniți „apli-

cându-le mai multe lovituri puternice cu lopata în cap și i-au îngropat deși mai miscau”, parchetul tribunalului Caliacra, i-a pus în ziua de 18 Iulie a. c. în libertate, și astfel, acei cari au ucis pe soldații și ofițerii români răniți rămași în urma frontului s'au reîntors Duminecă 20 Iulie, triumfători în satele lor!

Ce spun autoritățile superioare?

Primus.

Scumpi și neuitați erol martiri ai neamului românesc, Vă plângem de milă și vă promitem răsbunare!!

Că ce bine ne doresc bulgarii, acela cari sunt ocrotiți în Dobrogea prin Legea Dobrogei Noui, se poate vedea și din estrasul aci reprodus al unui manifest împărțit excursioniștilor bulgari, sosiți zilele trecute din Silistra noastră în Rusciuc-Bulgaria. Iși poate face idee fiecare român adevărat despre dragostea bulgarilor și despre revolta bazată a coloniștilor macedo-români din Dobrogea, străjerii graniței de sud. Iată estrasul.

„Rugați-vă Dumnezeu bulgăresc să vestească mai repede învlerea libertății Dobrogei robite și jefuite”.

După ce îi îndeamnă pe bulgarii dobrogieni să nu se certe, să fie uniți, să voteze numai pentru bulgari și să arate copiilor lor cum „bandiții lași au venit pe furie și au jefuit bogăția lor: „Dobrogea” îi conjură să nu părăsească Dobrogea ci să se impună „românilor vânzători și haitelor semi-barbare țănțărești”.

„Ziua dezrobirei e aproape. Revizuirea tratatelor de pace din 1919 a început.

„Stomacul românesc este mărit din cale afară. A înghițit prea mult iar pietrele prețioase ascuțite vor crăpa acest stomac lacom. Basarabia rusească, Transilvania ungurească, Banatul sârbesc și Germania de lângă Carpați nu dorm. Va mai sta oare Dobrogea bulgărească cu mâinile încrucișate?

„Și când va veni vremea să se tragă conturul hărții bulgărești, Dobrogea trebuie să fie ca și mai înainte cu întregul popor bulgar.

„Așteptăm cu răbdare marea zi în care până la ultimul om vom porni în marș spre Dobrogea pentru că nu există pământ bogat de cât acolo.

Nu numai credem dar știm că Dobrogea nu va fi veșnic românească. Nu va fi.

„Voi sunteți bulgari născuți în Dobrogea liberă bulgărească și bulgari trebuie să măriți pentru libertatea Dobrogei bulgărești. Și aceasta va fi, trebuie să fie. Ce însemnătate au încă câțiva ani înaintea conștiinței voastre înalte bulgare? Acest gând nici odată nu trebuie să vă părăsească, niciodată, niciodată”.

Când bulgarii au o astfel de atitudine față de noi, se mai găsesc printre conducătorii noștri oameni cari, să creadă în sinceritatea declarațiilor de prietenie ale vecinilor de peste Dunăre și miniștri cari să facă legi în

favoarea bulgarilor în Cadrilater și de năpăstuire a coloniștilor. Fără alte comentarii.

Oare și față de călăul ungur Gál Ferencz, unul dintre asasinii Românilor din com. Bologa în 1919 se va proceda la fel?

Iată ce scrie tot „Universul” despre unele din barbariile comise acum 11 ani: — S'a descoperit asasinul fostului primar Potra din comuna Bologa. — Cum au fost asasinați șapte români din Bologa în 1919.

În primăvara anului 1919 o patrulă din batalionul 1 al reg. 10 a intrat în com. Bologa și de acolo a înaintat spre Ciucea. Bieții țărani români torturați de luni de zile de bandele ungurești înarmate, au primit cu brațele deschise pe soldații români și în toate satele lumea petrecea în sărbătoare.

Patrula care înaintase prea mult a fost însă retrasă și până ce regiunea a fost ocupată definitiv de armata română timp de 2—3 zile s'au întâmplat barbarii fără precedent.

După ce a plecat patrula românească, a apărut imediat armata de Săcui. Văzând că românii au primit cu atâta bucurie pe frații lor, s'au năpustit asupra populației, care rămăsese acasă, omorând în chinuri îngrozitoare bătrâni și femei. În comuna Bologa au fost omorâți șapte români, între cari și Ion Potra, primarul comunei, om de 75 de ani, apoi un bătrân de 70 de ani și o femeie.

În gara Poeni a fost torturat în mod barbar sublocotenentul Tămăș, din garda națională românească. I s'au scos ochii, i-au fost tăiate urechile și nasul și pe urmă strâpuns de baionetă în fața mormântului pe care singur a trebuit să și-l sape.

Dar ceea ce este mai îngrozitor, tânărul a fost chinuit și asasinat în prezența mamei sale, ieșită din minți la vederea chinurilor înspăimântătoare ale fiului ei.

După 11 ani dela oribilele crime săvârșite la Bologa și Poeni, întâmplarea a făcut ca unul din asasini să cadă pe mâna poliției românești.

D. Ioan Potra plecând la Huedin împreună cu mama sa, care fusese martoră a tragicului sfârșit al primarului Potra, a dat ochii cu asasinul soțului ei. Fără a-i fi spus cineva cine este, l-a recunoscut, căzând imediat leșinată. El este țărânul Gál Ferencz. După ce și-a venit în fire, fiind întrebată, cum l-a putut recunoaște, biata femeie a răspuns:

— „Cum să nu-l recunosc, doar de 11 ani în fiecare noapte îl văd în vis, cum a împușcat pe soțul meu!”

D. Ioan Potra a făcut reclamație la parchetul tribunalului din Cluj, împotriva asasinului și cauza se cercetează de d. judecător de instrucție Epure.

Declarații luate unor politicieni

de ziarul „Ordinea” în legătură cu „Legea Dobrogei Noui” și atentatul contra d-lui Angelescu; el scria:

În ziua de 3 Iunie cor. d. Tașcu-Pucerea, ne-a declarat, între altele, următoarele:

„Luarea treimilor dela coloniști este o crimă națională.

O spunem aceasta sus și tare, pentru că acei care au răspunderea să înțeleagă că un asemenea lucru nu se va putea îndeplini, oricâte legi vor fi votate, la lumina zilei, sau prin surprindere așa cum se plămădește.

Coloniștii vor muri pe brazda lotului lor,

dar nu vor ceda pământul muncit și pe care au tot dreptul să-l stăpânească.

De altfel întreaga suflare românească din întreaga țară și mai ales din Dobrogea Nouă le va da tot sprijinul pentru ca acest odios atentat contra intereselor naționale să nu se poată înlăptui.”

„În Dobrogea Nouă este nevoie de liniște și de o grabnică colonizare.

Ne facem datoria rămânească, atrăgând atențiunea, actualului guvern, asupra faptului că trebuie să renunțe la ideea modificării legii din Dobrogea Nouă.

El are dimpotrivă datoria să asigure, în această parte a țării, liniștea și posibilitatea consolidării cât mai grabnice a elementului românesc, la granița cea mai periculoasă a țării.”

Arătând că legea Dobrogei Noui, este o primejdie națională, d. prof. Iuliu Valaori ne-a declarat cele ce urmează:

Legea echivalează cu „Îlchidarea operei de colonizare și consolidare a românismului și crearea în favoarea elementului bulgar a unei situațiuni economice și politice excepționale”.

„Și dacă vreodată dispozițiunile art. 13, 14, 26, 29 și 37 ale noului proiect ar deveni lege, atunci nu va mai rămâne nici o singură palmă de pământ pe care Statul să mai poată face colonizări cu elementul românesc. În schimb se va consolida pătura de proprietari mari și mijlocii alcătuită numai din bugari.”

„În rezumat, — continuă d-sa — toate aceste dispozițiuni n'au altceva în vedere decât, pe de o parte, consolidarea elementului bulgar, iar, pe de alta, deposearea coloniștilor români de loturile lor și mai ales, zădărnicierea, pentru totdeauna a consolidării și românizării regiunii, prin faptul că, epuizându-se toate disponibilitățile de terenuri ale Statului, nu va mai fi cu putință aducerea aci a unui singur colonist nou

Din înțelegerea scopurilor deci urmărite prin acest nou proiect, am ajuns la convingerea că populația românească din Dobrogea-Nouă, se va găsi, dacă se va vota acest proiect, într-o situațiune așa de precară, încât se va vedea silită să recurgă la cele mai extreme măsuri pentru a scăpa de primejdia ce o amenință.

De aceea îmi fac datoria de român, în primul rând și de aromân, în al doilea rând, să atrag respectuos atențiunea factorilor răspunzători ai țării asupra acestei stări de lucruri, declinand orice răspundere pentru viitor, în cazul când strigătul de îngrijorare al coloniștilor români și aromâni din Dobrogea Nouă nu va găsi nici o ascultare.”

D. prof. C. Noe, un alt cunosător al chestiunii ne-a făcut impresionate declarațiuni sub titlul: „Pierdem Dobrogea”.

Iată sfârșitul declarațiilor d-sale:

„Legea echivalează cu totala abandonare a coloniștilor în ghiarele bulgarilor. Prin ea populația bulgară capătă o consolidare cum nici cei mai optimiști dintre bulgari n'ar fi sperat-o. Colonizarea și românizarea Dobrogei sunt iremediabil compromise, instituindu-se în același timp o stare de turburări care nu va întârzia să dea cele mai funeste roade.”

D. Ion Grădișteanu, în interview-ul acordat ziarului nostru a spus între altele:

„Interesul Statului român este ca să nu se supue nici într'un fel somațiunilor obraznice ale parlamentarilor bulgari, aleși de altfel tot de guvern și a sprijinitorilor lor d. Angelescu, cel care se laudă cu originea sa bulgară și d. I. Cămărășescu.”

Pe urmă nu dormi-ai cu anii 'n șir, dearându-l,
Pân' ai crescut vreo zece, cu bani ce luai la tors!
Te-am împărțit — sugacii; mă 'nndușe chiar gândul,
Că zece-am supt din pieptu-ți, am supt până l-am stors...

Și totuș, tu cu chipul senin, ca o Fecioară,
Ne-ai dat la toți putere și sfatul tău cuminte,
Uitându-ți suferință și vremea-asa amară..
— Tu 'mi pari acuma mamă, portretul unei sfinte!...

Dar astăzi, lumea-i alta... Și nu știu tu ce-ai face,
De-ai ști că țărna asta, a dat viață lumii,
Făcând din ea un demon, răsvrătit de pace,
Un demon ce-o să rădă pe ruina—arsă a lumii!

Copiii tăi, cel zece, și tu cu bietul tata,
Din munca zilei noastre ne-alegem doar cu pâine...
Cinstiți ne ducem tratul, ca să avem răsplata:
„Un dram de mămăligă, ca să trăim și mâine”. —

Pe când în lumea mare, din mândrele palate,
E-un spasm de carne crudă sub focul de lăptă!
Acolo nu-i rușine, iar sufletul se sbate
Cu huma încântată ce-a prins ca să-l înghită...

De vede firul zilei, acolo, vreun copil,
Acela care-l naște, l-aruncă dela pieptu-l
Ce-l trebuie tot fraged, că sânul-i-un mobil
Ce chiamă fluturi noaptea, să guste tot deșertu-i...

Tot tu, iubită mamă, crești și copiii lor!
Tot tu, cu bietul tata, le fii în limuzină!
Voi, robii vieții aspre și bunului ogor!...
Iar ele... sunt stăpânii, cu față roză... plină...

E mare, nedreptatea! La ce ma'm m'ai născut,
Să văd atâtea 'n lume, ce inima îmi tae?

Imi simt că 'mi fierbe capul și în zări, văd, a crescut
Un foc ce arde lumea, cu mare vălvătae...

INFORMAȚIUNI.

— La firma „Lómás” societate jidovească pentru exploatarea de păduri etc., filiala Arad, se fac cercetări din partea forurilor competente în urma unui denunț conform cărui „Lómásul” ar fi înșelat statul român — fîscul — cu zeci sau sute de milioane.

Avem deplină încredere în autoritățile noastre și în special în dl. prefect Dr. Iustin Marșieu că nu vor lăsa să se mușamalizeze această ordinară înșălătorie și scandaloasă afacere, deși știm că firma de mai sus are mulți sprijinitori între ticăloșii noștri de români suspuși.

Presa jidovească maghiară și cu această ocaziune în nerușnarea ei vorbește în legătură cu excocheria de nenumărate milioane despre un „denunț ordinar”, „calomnie” etc. și încearcă în tot felul — ca totdeauna — să influențeze opinia publică și pe cei ce fac cercetările în favorul pungășilor și poate se vor găsi unii nebuni să asculte cele scrise de aceea presă murdară.

În viitor vom scrie mai pe larg despre firma „Lómás” acum ne mărginim să spunem că s'a încercat mituirea sau cumpărarea denunciatorului — numit totuși „ordinar”, „calomniator” — ofrindu-i-se milioane grele numai să retragă denunțul făcut. Ba s'a încercat o apropiere și de un domn verficator oficios, căruia de asemenea i s'au promis sume enorme pentru susținerea unor acte compromițătoare...

Noroc că până acum s'au lovit de caractere integre...

— Cine ne-ar putea spune cu ce sumă enormă înșeală contrabandiștii jidani zi de zi statul român prin tot felul de contrabandă. Iată mai nou s'a descoperit o contrabandă de spirt în Bucovina. Spirtul era adus din Ardeal.

Israel Küger, comerciant din Cernăuți, str. Principele Carol 14. când a fost prins cu contrabandă, a scos un revolver și și-a sburat creierii. Cei mulți după el! Transportul de spirt industrial de cca. 400 litri, tărie 80 gr., se afla în 6 bidoane de tinichea, cu capacitatea de 60 litri fiecare, învelite în saci obișnuiți și cusuți și 2 bidoane de câte 20 litri fiecare, ascunse într'un geamantan de volaj.

Administratorul financiar al județului Suceava, a trecut la Beclean, jud. Someș, spre a face cercetări la casa lui Iosif Schöberger din str. Principală. Acolo n'a găsit nimic. A descoperit însă în casa alăturată a lui Mihail Fried, 100 litri spirt industrial, tărie 93 gr. Cercetările urmează la Someș. Șoferul Sindilaru a declarat că sinucisul făcea acum al 2-lea transport cu mașina lui și că în totdeauna îl încărcă de la Fried & Rosenberg din Beclean, jud. Someș.

Ministerul de finanțe a aplicat contrabandiștilor o amendă de 795 000 lei.

Așa-i că jidani sunt „oameni cum si code?”

— În Italia a fost un mare cutremur de pământ. Regiuni întregi din Italia de sus au fost sguduite din temelie. Au fost mii de morți, mai multe mii de răniți și și mai multe mii de case prăbușite. După cutremur a urmat un ciclon (vânt puternic) care de asemenea a făcut numeroase victime în oameni și avutul lor.

Oare să nu fie și aceasta o arătare cerească, fiindcă în ultimul timp di Muciolini nu-și mai încape în pielea de bătaș ce este. El și prietenii lui Ungurii să războlesc cu morile de vânt.

De astfel un mare profet prezice nimicirea prin scufundare a celor cinci țări și ridicarea altui pământ uscat în mijlocul Oceanului Atlantic, adică între Europa și America. O fil! Va vedea cine o trăie!

— Se vorbește tot mai mult despre repararea drumurilor din județul Arad. Ce fericit vom fi și noi când cao urmare a vorbelor vom putea înregistra fapte. Fie sigur dl. Dr. Marșieu, prefectul județului, care a luat deja toate măsurile necesare pentru înfăptuirea acestei opere, că prin astfel de fapte își va câștiga merite neperitoare. Se face o operă națională atât de mult de neglijată până acum.

— Se știe că în urma mizerabilei politici economice monopolul de a fabrica și vinde chibritele a fost dat unui mare consorțiu svedian, care a ridicat și va mai ridica mult prețul lor. Față cu aceasta stare de lucruri ce credeți că face bietul țaran, căci azi aproape numai el se folosește de chibrite? S'a relins la amnar și la cremene și-și aprinde pipa, și și aprinde focul cu lasca, buretele aprins și el de schintela cremenei.

— Luând în considerare situația grea în care se află Țara, scumpa noastră Țară Românească, repetăm întrebarea — rugare din alți ani: Pentru ce nu se convoacă un Consiliu de coroană, la care să ia parte toți bărbații de stat, cu sentimente creștinești și conștiință națională!!??

Poate prin lucrarea tuturor celor buni am putea scăpa din impasul în care am ajuns!!

— Ce zic „familile noastre bune” și bine situate, amatoare de avorturi, cu câte un singur copil — pe care D-zeu sf. de multe ori îl-î ia, când le este mai drag — despre întâmplarea fericită că în casa modestului birjar Ion Lobonțiu din Cluj, strada Iazului s'a născut zilele acestea a cincea pereche de gemeni, și tatăl, departe de a fi îngrijorat, e fericit că fiecare pereche s'a născut în timpul unor evenimente istorice ale Țării!!??

— Presa jidovească vrea să convingă cu ori ce preț pe politicieni, că nu comuniștii, nu jidani, dezertori și nu minoritari iredențiști, cari ne sunt dușmani de moarte și ne-ar nimici și Țara și Neamul și sf. Biserica în 24 ore dacă ar putea, sunt pericolul ce ne amenință cu prăbușirea totală ci românii buni și cinstiți, cari s'au vărsat, și la caz de nevoie își varsă bucurios, și ultima picătură de sânge pentru: *Hristos, Rege și Națiune*. În parte le-a și reușit să-și ajungă scopul lor murdar — dar desigur numai pentru un scurt timp — fiindcă au fost arestați ca acuzați de turburatori ai ordinii publice: 2 preoți din Borșa, Col. Inv. Neculcea, C. Z. Codreanu etc. adică români adevărați, al căror patriotism curat și sfânt numai nebunii îl pot trage la îndoială și al căror unic ideal este să vadă pe Român fericit în Țara Românească, făurită cu sângele lui scump nevinovat și numai cu al lui.

Suntem siguri că rezultatul cercetărilor va dovedi nevinovăția bravilor luptători naționali și autoritățile respective se vor convinge încă odată de minciunile presei străine și înstrăinate, precum și de apucăturile mârșave ale adevăraților dușmani ai Patriei noastre.

— Despre situația economică gravă din Bucovina, care este cauza nemulțumirilor populației muritoare de foame presă în cărca antisemitilor di P. Ioanitușcu subsecretar de stat declară între altele:

„Datorile sunt foarte mari în Bucovina, la bănci și particulari. Ei s'au îndatorat pentru a face comerț de vite și lemne. Ori cum n'au putut să mai facă

comerț, n'au avut de unde plăti și acum au fost supuși executărilor. Sistemul judecătorilor din Bucovina în acordarea cheltuielilor de judecată este extraordinar și neuzitat în nici o altă parte a țării. Astfel, pentru o cambie de 1.000 lei, cheltuielile ajung până la 5.000 lei aproximativ. Sunt cazuri cu totul nemăpomenite...”

Iată deci că nu antisemiții produc tulburări, ci cei chemați, dar cari nu vor să vadă, să cerceteze, să constate cuazele mizeriei naționale și să ia — dacă se pricep să le ia — măsurile de îndreptare.

— În Focșani s'a iscat un mare incendiu la o locuință din grupul de clădiri a jidoavcei O. Gutman, care cu toate eforturile depuse pentru alvarea celorlalte clădiri, s'a întins cuprin-

zind locuințele jidanilor: Isac Herman, croitor, Pincu Heimsohn, croitor, Eliza Marcus, văduvă, Morit Moscovici, cismar, inginer Ionescu, Tzile Leibovici, văduvă, Jean Gruenberg comerciant, Molse Goldemberg, curărar, Luța Solomon, tinichigiu.

Dal Dzen sf. nu bate cu băta, ci-și arată prin semne puterea mâinii lui.

Poșta Redacției și Administrației: Dlul I. L. T. în Ismail. Primit cu mulțumită și călduroase salutări.

Dlul I. M. în B. abonamentul Dv. este achitat până la 1 | X. 930. Cu salutări frățești național-creștine!

O. S. C. P. V. în G. Mai încet d-lor că luați foc și n'o fi cine să-l stărgă. Ori cât de „okos” și „ügyes” ați fi, nu vă putem satisface „avizul”. Punct.

Nr. 197 | 1930.

Publicațiune.

Comitetul școlar din Aradul-nou aduce la cunoștința generală, că în ziua de 9 August 1930 ora 10 se ține la primăria comunală Aradul-nou, licitațiune publică cu oferte închise, pentru zidirea grajdului și facerea gardului școalei primare de stat.

Licitatiunea se ține în conformitate cu dispozițiunile legii Cont. publice.

Planul și devizul se pot vedea zilnic în biroul Primăriei comunale, între oarele oficioase.

Aradul-nou la 19 Iulie 1930.

Președinte: Rațiu Secretar: Voda

No. 20210 | 910.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul executor comunal din Arad în sensul §-ului de lege L. X din 1881 prin această publică că în baza deciziei de secheștrări No. 20210 | 930.

al Autorității Industriale Inst. I. Arad, efectuit în Arad pentru suma de Lei 20 000 și acc. execuțiunea de escontentare în favoarea lui Ștefan Neamțu contra mobilele cuprinse cu această ocaziune și prețuite în 24.100 douăzecișipatru mii unușută Lei se vor vinde prin licitației deci în urma deciziei No. 20210 | 930 pentru încasarea pretențiunii de lei 20.000 douăzecișimii capital, spese de 100+200 Lei stabilite până astăzi, se decide termenul de licitație pe ziua de 7 August a. c. orele 16 (4 p. m.) în Arad str. Alexandrii No. 1 la care invită cumpărătorii cu aceia observare, că mobilele de mai sus în sensul art. de lege II. din 1881 se vor vinde și sub prețul estimat.

Intrucât mobilele licitante sunt cuprinse și supracuprinse și din partea altor creditori, cari și-au câștigat drept de executare asupra lor, licitația în sensul §-ului 122 al art. de lege II. din 1881 se va efectui și în favoarea lor.

Arad, la 28 Iulie 1930.

executor comunal: Gh. Crișan

PRIMĂRIA.

Comunei Hălmagiu.

Nr. 632/1930.

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoștința amatorilor, că în ziua de 1 Septembrie 1930 se va ține în localul primăriei din Hălmagiu licitație publică în conformitate cu art. 88—110 și următorii din legea contabilității publice pentru arendările, transporturile și lucrările de mai jos:

I.

La orele 9 Darea în arendă a încasării vămii târgului comunei Hălmagiu pe anul 1931.

II.

La orele 10. Darea în arendă a încasării taxelor de abator pe anul 1931.

III.

La orele 11. Darea în chirie a cărașutului comunal.

IV.

La oarele 12. Confectionarea vestimentelor și ghetelor garzilor comunali.

V.

La orele 15. Darea în întreprindere a reparării casei vechi a comunei Hălmagiu.

VI.

La orele 15. și jumătate Pentru repararea edificiului notarial.

VII.

La orele 16, Pentru repararea Abatorului și fântănei dela abator.

VIII.

La orele 16 și jumătate Pentru repararea pieții, podurilor și drumurilor comunale.

IX.

La orele 17. Pentru furnizarea registrelor, imprimatelor și tuturor recvizitelor necesare pentru birou.

X.

La orele 17 și jumătate Pentru aprovizionarea cu lemne de foc.

XI.

La orele 18. Pentru aprovizionarea cu petrol, cumpărarea a 5 lopeți, 5 târnăcoape (budace) și 5 greble de fier.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea în biroul primăriei Hălmagiu între orele oficioase. Hălmagiu, la 22 Iulie 1930.

Primăria Comunală.

NICI UN AC DE...

